

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123545040/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

havde ikke lagt Mærke til, at de var drejet af fra Landevejen. Nu saa han det først. Og da han hørte Dyr lægen brumme over de mange Stene, gik det op for ham, at de havde siddet tavse længe.

— Der ligger Gaarden.

Dyr lægen pegede med Pисken paa en Klynge Trær, som stod ved Vejen et Strykke fremme.

Jørgen tog Vejret i et langt Drag og rettede sig. Rank og voksen maatte han for enhver Pris se ud, naar de svingede op for Døren.

Nu var de tæt ved Gaarden. Han kunde høre de høje Popler suse svagt og rasle dovent med de haarde Blade. Dyr lægen slog et flot Knald, og to store gule Hunde kom farende ud af den aabne Port og lige løs paa Vognen. De gloede op og gæede og holdt sig springende ved Siden af Forhjulene.

Saa svingede Vognen ind igennem den brolagte Port, hvor Hjulene skrattede og larmede, og hvor der var kølig Skygge, og ud igen i Solskinnet, op for Stuedøren. En Flok Duer smældede til Vejrs, og begge Hundene fik Forpoterne op paa Vognen; Hælterne gik paa dem, og Tungen hang dem ud af Halsen.

Der var ikke et Menneſke at se. Jørgen mønstrede i en Fart alle Vinduer og opdagede en Morgenkappe og et Par Øjne over et Fortræksgardin. Hvad Farve Øjnene havde, fik han ikke set; han tog sine til sig i samme Nu; men han havde en Fornemmelse af, at de var blaa.

Solen brændte i de lave Længers hvide Kalk og paa det tørre Straatag. En Karl kom ud af en Dør ovre i Portlængen og klappede i tungt Træskotrav over imod Vognen, og i Hælterne paa ham et Par Drengene.

Jørgen og Dyr lægen var allerede nede; Dyr lægen stod med begge Hunde op ad sig og klappede dem og lod sig slikke og saa saa over paa Drengene.

— Hvad ta'er I jer for?